

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 20 päivänä joulukuuta 1985,
arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyri-
tykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta
(85/611/ETY)
 (EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3)

Muutettu:

	virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u> Neuvoston direktiivi 88/220/ETY, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1988	L 100	31	19.4.1988
► <u>M2</u> Euroopan parlamentin ja Neuvoston direktiivi 95/26/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1995	L 168	7	18.7.1995

**NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 20 päivänä joulukuuta 1985,
arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia
yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja
hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta
(85/611/ETY)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä koskevassa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on huomattavia jäsenvaltioiden välisiä eroja, erityisesti siltä osin kuin ne koskevat näiden yritysten velvoitteita ja valvontaa; nämä erot vääristävät näiden yritysten välisen kilpailun edellytyksiä, eivätkä ne takaa tasavertaista suojaa osuudenhaltijoille,

yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä koskevat kansalliset lait olisi sovitettava yhteen, jotta voitaisiin lähentää näiden yritysten välisen kilpailun edellytyksiä yhteisön tasolla ja taata samalla tehokkaampi ja yhdenmukaisempi suoja osuudenhaltijoille; tällainen yhteensovittaminen helpottaa yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen mahdollisuuksia pitää osuuksiaan kaupan toisissa jäsenvaltioissa,

näiden tavoitteiden saavuttaminen helpottaa sellaisten rajoitusten poistamista, jotka haittaavat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksien vapaata liikkuvuutta yhteisössä; tällainen yhteensovittaminen edistää Euroopan pääomamarkkinoiden toteuttamista,

nämä tavoitteet huomioon ottaen olisi annettava yhteiset perussäännöt jäsenvaltioissa sijaitsevien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten toimiluvasta, valvonnasta, rakenteesta, toiminnasta ja tiedoista, jotka niiden on julkistettava,

mainittujen yhteisten sääntöjen soveltaminen on riittävä takuu, jonka nojalla voidaan sallia jäsenvaltioissa sijaitsevien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksien pitäminen kaupan, jollei pääoman liikkeitä koskevista säännöksistä muuta johdu, toisissa jäsenvaltioissa, ilman että nämä toiset jäsenvaltiot voivat soveltaa näihin yrityksiin tai niiden osuuksiin mitään muita säännöksiä kuin niitä, jotka näissä jäsenvaltioissa eivät koske tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksiä; jos yhdessä jäsenvaltiossa sijaitseva yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys kuitenkin pitää osuuksiaan kaupan toisessa jäsenvaltiossa, sen on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin huolehtiakseen siitä, että tuossa toisessa jäsenvaltiossa olevat osuudenhaltijat voivat siellä käyttää taloudellisia oikeuksiaan vaivatta ja että heille annetaan tarvittavat tiedot,

jäsenvaltioiden lakien yhteensovittaminen olisi aluksi rajoitettava kosemaan sellaisia muita kuin suljettuja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, jotka edistävät osuuksiensa myyntiä yleisölle yhteisössä ja joiden ainoa tarkoitus on sijoittaminen arvopapereihin (lähinnä sellaisiin, jotka on otettu viralliselle listalle arvopaperipörsseissä tai kaupan käynnin kohteeksi vastaavilla säännellyillä markkinapaikoilla); muiden kuin tässä direktiivissä tarkoitettujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoitta-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 171, 26.7.1976, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 57, 7.3.1977, s. 31

⁽³⁾ EYVL N:o C 75, 26.3.1977, s. 10

▼B

vien yritysten sääntely aiheuttaa monenlaisia ongelmia, jotka on ratkaistava muiden säännösten avulla, ja tällaisia yrityksiä koskeva yhteensovittaminen on toteutettava myöhemmin; kunnes tällainen yhteensovittaminen toteutetaan, jokainen jäsenvaltio voi muun muassa määrätä ne arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritys), jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle niiden sijoitus- ja lainanottopolitiikan takia ja vahvistaa, minkä erityissäännösten alaisia tällaiset yhteissijoitusyritykset ovat harjoittaessaan liiketoimintaa valtion alueella,

sellaisten yhteissijoitusyritysten osuuksien pitäminen vapaasti kaupan, jotka saavat sijoittaa määrän, joka vastaa 100 prosenttia niiden varoista, saman elimen (valtio, paikalliset julkisyhteisöt ja niin edelleen) liikkeen laskemiin arvopapereihin, ei sen enempää välittömästi kuin välillisestikään aiheuta toimintahäiriöitä pääomamarkkinoilla, rahoitushäiriöitä jäsenvaltioille eikä sellaisia taloudellisia tilanteita, joita perustamis-sopimuksen 68 artiklan 3 kohdan määräyksillä pyritään estämään, ja

on syytä ottaa huomioon Helleenien tasavallan ja Portugalin tasavallan rahoitusmarkkinoiden erityistilanne myöntämällä näille maille lisäaikaa tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

Yleiset säännökset ja soveltamisala*1 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava tätä direktiiviä niihin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, jäljempänä ”yhteissijoitusyritys”, jotka sijaitsevat niiden alueella.

2. Yhteissijoitusyrityksillä tarkoitetaan tässä direktiivissä, jollei 2 artiklasta muuta johdu, yrityksiä:

- joiden tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen ja jotka toimivat riskin hajauttamisen periaatteella ja
- joiden osuudet on haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti näiden yritysten varoilla. Yhteissijoitusyrityksen toimenpide, jonka tarkoituksena on varmistaa, ettei sen osuuksien pörssi-arvo poikkea merkittävästi niiden nettoarvosta, rinnastetaan takaisinostoon tai lunastukseen.

3. Tällainen yritys voidaan perustaa oikeudellisesti joko sopimusoi-keudellisten säännösten (rahastoyhtiöiden hoidossa olevat sijoitusrahastot), trusteja koskevien säännösten (”unit trust”) tai yhtiöjärjestyksen (sijoitusyhtiöt) nojalla.

Tässä direktiivissä sijoitusrahastona pidetään myös ”unit trustia”.

4. Tätä direktiiviä ei kuitenkaan sovelleta sijoitusyhtiöihin, joiden varat on tytäryhtiöiden välityksellä sijoitettu pääasiassa muulla tavalla kuin arvopapereihin.

5. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisia yhteissijoitusyrityksiä, joihin sovelletaan tätä direktiiviä, muuttamasta itseään sellaisiksi yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviksi yrityksiksi, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä.

6. Ellei pääoman liikkeitä koskevista säännöksistä sekä 44 ja 45 artiklasta ja 52 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltio ei saa saattaa toisissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yhteissijoitusyrityksiä taikka niiden liikkeeseen laskemia osuuksia minkään muun kuin tässä direktiivissä tarkoitetun säädöksen alaiseksi, jos näiden yhteissijoitusyritysten osuuksia on kaupan kyseessä olevan jäsenvaltion alueella.

7. Jäsenvaltio voi, tämän kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista, asettaa alueellaan sijaitseville yhteissijoitusyrityksille sellaisia vaatimuksia, jotka ovat ankarampia kuin tämän direktiivin 4 artiklassa ja sen jälkeen säädetään, tai lisävaatimuksia edellyttäen, että näitä vaati-

▼B

muksia ja lisävaatimuksia sovelletaan yleisesti ja ne eivät ole ristiriidassa tämän direktiiviin säännösten kanssa.

2 artikla

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin yhteissijoitusyrityksiin:
 - suljetut yhteissijoitusyritykset;
 - yhteissijoitusyritykset, jotka hankkivat pääomaa yhteisössä tai jollakin sen alueella, mutta eivät markkinoi osuuksiaan yleisölle siellä;
 - yhteissijoitusyritykset, joiden osuuksia voidaan rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksen mukaan myydä yleisölle ainoastaan kolmansissa maissa;
 - yhteissijoitusyritykset, jotka kuuluvat sellaisiin siinä jäsenvaltiossa, jossa yhteissijoitusyritys sijaitsee, säännöksillä tai määräyksillä määriteltyihin ryhmiin, joihin V jakson ja 36 artiklan säännöksiä soveltaminen ei huomioon ottaen näiden yritysten sijoitus- ja lainanottopolitiikka ole aiheellista.
2. Viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanosta komissio antaa neuvostolle kertomuksen 1 kohdan ja erityisesti sen neljännen luetelmakohdan täytäntöönpanosta. Komissio tekee tarvittaessa ehdotukset aiheellisista toimenpiteistä sen soveltamisalan laajentamiseksi.

3 artikla

Tässä direktiivissä katsotaan yhteissijoitusyrityksen sijaitsevan siinä jäsenvaltiossa, jossa on sijoitusyhtiön tai sijoitusrahaston rahastoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että hallinnollinen päätoimipaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin sääntömääräinen kotipaikka.

II JAKSO

Toimiluvan myöntäminen yhteissijoitusyritykselle*4 artikla*

1. Yhteissijoitusyritys ei saa aloittaa toimintaansa yhteissijoitusyrityksenä ennen kuin sen jäsenvaltion viranomaiset, jäljempänä ”toimivaltaiset viranomaiset”, jossa se sijaitsee, ovat antaneet sille toimiluvan.

Tällainen toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Sijoitusrahastolle voidaan antaa toimilupa ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät rahastoyhtiön, rahaston säännöt sekä omaisuudenhoitajan valinnan. Sijoitusyhtiölle voidaan antaa toimilupa ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät sekä sen yhtiöjärjestyksen että omaisuudenhoitajan valinnan.

3. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa yhteissijoitusyritykselle toimilupaa, jos rahastoyhtiön, sijoitusyhtiön tai omaisuudenhoitajan johtajat eivät ole riittävän hyvämaineisia tai jos heillä ei ole tehtäviensä hoitamisen edellyttämää kokemusta. Tämän toteamista varten rahastoyhtiön, sijoitusyhtiön ja omaisuudenhoitajan johtajien sekä henkilöiden, jotka ovat heidän sijaisiaan näissä tehtävissä, nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.

”Johtajilla” tarkoitetaan henkilöitä, jotka lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan edustavat rahastoyhtiötä, sijoitusyhtiötä tai omaisuudenhoitajaa taikka tosiasiallisesti määräävät sen toimintatavoista.

4. Rahastoyhtiötä tai omaisuudenhoitajaa ei saa vaihtaa toiseen eikä rahaston sääntöjä tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksestä saa muuttaa ilman toimivaltaisten viranomaisten hyväksymistä.

▼B

III JAKSO

Sijoitusrahastojen rakennetta koskevat velvoitteet*5 artikla*

Rahastoyhtiöllä on oltava käytössään riittävät taloudelliset voimavarat kyetäkseen hoitamaan tehokkaasti liiketoimintaansa sekä vastaamaan sitoumuksistaan.

6 artikla

Rahastoyhtiö ei saa harjoittaa muuta toimintaa kuin sijoitusrahastojen ja sijoitusyhtiöiden hoitamista.

7 artikla

1. Sijoitusrahaston varat on annettava omaisuudenhoitajan säilytettäväksi.
2. Omaisuudenhoitajan 9 artiklassa tarkoitettua vastuuta ei rajoita se seikka, että se on antanut hoidossaan olevat varat tai niiden osan kolmannen osapuolen haltuun.
3. Omaisuudenhoitajan on lisäksi
 - a) huolehdittava, että sijoitusrahaston puolesta suoritettavissa tai rahastoyhtiön suorittamissa osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisnostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan lakia ja rahaston sääntöjä;
 - b) huolehdittava, että osuuksien arvo lasketaan lain ja rahaston sääntöjen mukaisesti;
 - c) noudatettava rahastoyhtiön antamia määräyksiä, jolleivät ne ole lain tai rahaston sääntöjen vastaisia;
 - d) huolehdittava, että sijoitusrahaston varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan yleensä käytössä olevissa määräajoissa;
 - e) huolehdittava, että sijoitusrahaston tulot käytetään lain ja rahaston sääntöjen mukaisesti.

8 artikla

1. Omaisuudenhoitajan sääntömääräisen kotipaikan on oltava samassa jäsenvaltiossa kuin rahastoyhtiön, tai sen oltava sijoittautunut tähän jäsenvaltioon, jos sen sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.
2. Omaisuudenhoitajan on oltava julkisen tarkastuksen alainen laitos. Sen on myös annettava riittävät taloudelliset ja ammatilliset takeet siitä, että se voi tehokkaasti toimia omaisuudenhoitajana sekä vastata tähän toimintaan liittyvistä velvoitteista.
3. Jäsenvaltiot päättävät niistä 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten ryhmistä, joihin kuuluvat voivat toimia omaisuudenhoitajina.

9 artikla

Omaisuudenhoitaja on sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa rahastoyhtiöllä on sääntömääräinen kotipaikka, vastuussa rahastoyhtiötä ja osuudenhaltijoita kohtaan tappioista, joita näille aiheutuu omaisuudenhoitajan velvoitteiden täyttämisen laiminlyömisestä tai sen tehtävien puutteellisesta suorittamisesta. Korvausta osuudenhaltijoita kohtaan olevan vastuun perusteella voidaan omaisuudenhoitajan, rahastoyhtiön ja osuudenhaltijoiden välisen oikeussuhteen luonteen mukaan vaatia joko suoraan tai rahastoyhtiön välityksellä.

10 artikla

1. Sama yhtiö ei saa toimia sekä rahastoyhtiönä että omaisuudenhoitajana.

▼B

2. Rahastoyhtiön ja omaisuudenhoitajan on hoidettava tehtävänsä itsenäisesti ja pelkästään osuudenhaltijoiden eduksi.

11 artikla

Laissa tai rahaston säännöissä on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla rahastoyhtiötä ja omaisuudenhoitajaa voidaan vaihtaa, sekä osuudenhaltijoiden suojasta tällaisen vaihdon tapahtuessa.

IV JAKSO

Sijoitusyhtiöiden ja niiden omaisuudenhoitajien rakennetta koskevat velvoitteet*12 artikla*

Jäsenvaltiot päättävät sijoitusyhtiön pakollisesta oikeudellisesta muodosta. Sillä on oltava riittävä maksettu pääoma kyetäkseen hoitamaan tehokkaasti liiketoimintaansa sekä vastaamaan sitoumuksistaan.

13 artikla

Sijoitusyhtiö ei saa harjoittaa muuta kuin 1 artiklan 2 kohdassa mainittua liiketoimintaa.

14 artikla

1. Sijoitusyhtiön varat on annettava omaisuudenhoitajan hoitoon.
2. Omaisuudenhoitajan 16 artiklassa tarkoitettua vastuuta ei rajoita se seikka, että se on antanut hoidossaan olevat varat tai niiden osan kolmannen haltuun.
3. Omaisuudenhoitajan on lisäksi
 - a) huolehdittava, että sijoitusyhtiön suorittamissa tai sen puolesta suoritettavissa osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan lakia ja yhtiön yhtiöjärjestyä;
 - b) huolehdittava, että sijoitusyhtiön varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan yleensä käytössä olevissa määräajoissa;
 - c) huolehdittava, että sijoitusyhtiön tulot käytetään lain ja yhtiön yhtiöjärjestyksen mukaisesti.
4. Jäsenvaltio voi päättää, että sen alueella sijaitsevat sijoitusyhtiöt, jotka pitävät osuuksiaan kaupan yksinomaan yhden tai useamman sellaisen arvopaperipörssin välityksellä, jossa niiden osuudet on otettu viralliselle listalle, eivät ole velvollisia käyttämään tässä direktiivissä tarkoitettuja omaisuudenhoitajia.

Mitä 34, 37 ja 38 artiklassa säädetään, ei sovelleta tällaisiin yhtiöihin. Kuitenkin on näiden yhtiöiden varojen arvostusta koskevista säännöistä säädettävä laissa taikka määrättävä niiden yhtiöjärjestyksessä.

5. Jäsenvaltio voi päättää, että sen alueella sijaitsevat sijoitusyhtiöt, jotka pitävät vähintään 80 prosenttia osuuksistaan kaupan yhden tai useamman sellaisen arvopaperipörssin välityksellä, joka on määrätty niiden yhtiöjärjestyksessä, eivät ole velvollisia käyttämään tässä direktiivissä tarkoitettuja omaisuudenhoitajia, jos niiden osuudet on otettu viralliselle listalle niiden jäsenvaltioiden arvopaperipörssiin, joiden alueella osuudet saatetaan markkinoille, ja jos kaikki tällaisen yhtiön arvopaperipörssien ulkopuolella tekemät kaupat tehdään ainoastaan pörssihintoihin. Yhtiön yhtiöjärjestyksessä on määrättävä siinä maassa, jossa osuudet ovat kaupan, sijaitseva arvopaperipörssi, jonka hintoja käytetään yhtiön tuossa maassa arvopaperipörssin ulkopuolella tekemissä kaupoissa.

Jäsenvaltio voi käyttää edellisen alakohdan mukaista valinnanmahdollisuutta ainoastaan, jos se katsoo, että osuudenhaltijat saavat vastaavan suojan kuin sellaisten yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijat, jotka käyttävät tässä direktiivissä tarkoitettua omaisuudenhoitajaa.

▼B

Tällaisten yhtiöiden sekä 4 kohdassa tarkoitettujen yhtiöiden on:

- a) jos tästä ei ole säädetty laissa, yhtiöjärjestyksessään määrättävä niiden osuuksien nettoarvon laskemismenetelmästä;
- b) ryhdyttävä markkinoilla toimenpiteisiin estääkseen niiden osuuksien pörssi-arvoa poikkeamasta enemmän kuin 5 prosenttia niiden nettoarvosta;
- c) määrättävä osuuksiensa nettoarvot, ilmoitettava ne toimivaltaisille viranomaisille ainakin kaksi kertaa viikossa sekä julkistettava ne kaksi kertaa kuukaudessa.

Ainakin kaksi kertaa kuukaudessa riippumattoman tilintarkastajan on varmistettava, että osuuksien arvot lasketaan lain ja yhtiön yhtiöjärjestyksen mukaisesti. Tällöin tilintarkastajan on myös varmistettava, että yhtiön varat on sijoitettu lain ja yhtiön yhtiöjärjestyksen mukaisella tavalla.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yhtiöt, joihin sovelletaan 4 ja 5 kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

Komissio antaa yhteyskomitealle kertomuksen 4 ja 5 kohdan soveltamisesta viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Saatuaan yhteyskomitean lausunnon komissio ehdottaa tarvittaessa aiheellisia toimenpiteitä.

15 artikla

1. Omaisuudenhoitajan sääntömääräisen kotipaikan on oltava samassa jäsenvaltiossa kuin sijoitusyhtiön, tai sen on oltava sijoittautunut tähän jäsenvaltioon, jos sen sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.
2. Omaisuudenhoitajan on oltava julkisen tarkastuksen alainen laitos. Sen on myös annettava riittävät taloudelliset ja ammatilliset takeet siitä, että se voi tehokkaasti toimia omaisuudenhoitajana sekä vastata tähän toimintaan liittyvistä velvoitteista.
3. Jäsenvaltiot päättävät niistä 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten ryhmistä, joihin kuuluvat voivat toimia omaisuudenhoitajina.

16 artikla

Omaisuudenhoitaja on sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa sijoitusyhtiöllä on sääntömääräinen kotipaikka, vastuussa sijoitusyhtiötä ja osuudenhaltijoita kohtaan tappioista, joita näille aiheutuu omaisuudenhoitajan velvoitteiden täyttämisen laiminlyömisestä tai sen tehtävien puutteellisesta suorittamisesta.

17 artikla

1. Sama yhtiö ei saa toimia sekä sijoitusyhtiönä että omaisuudenhoitajana.
2. Omaisuudenhoitajan on hoidettava tehtävänsä itsenäisesti ja pelkästään osuudenhaltijoiden eduksi.

18 artikla

Laissa tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksessä on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla omaisuudenhoitajaa voidaan vaihtaa, sekä osuudenhaltijoiden suojasta tällaisen vaihdon tapahtuessa.

V JAKSO

Yhteissijoitusryityksen sijoituspolitiikkaa koskevat velvoitteet*19 artikla*

1. Sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön varat saadaan sijoittaa ainoastaan seuraaviin kohteisiin:
 - a) arvopapereihin, jotka on otettu jonkin jäsenvaltion arvopaperipörssin viralliselle listalle;

▼B

- b) arvopapereihin, joilla käydään kauppaa jonkin jäsenvaltion muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla;
- c) arvopapereihin, jotka on otettu jonkin kolmannen maan arvopaperipörssin viralliselle listalle tai joilla käydään kauppaa jonkin kolmannen maan muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet arvopaperipörssin tai markkinapaikan valinnan taikka jos siitä on säädetty laissa tai määrätty sijoitusrahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksessä;
- d) vähän aikaisemmin liikkeeseen laskettuihin arvopapereihin, jos:
- liikkeeseenlaskun ehdoissa on sitouduttu hakemaan arvopaperin ottamista arvopaperipörssin viralliselle listalle tai kaupankäynnin kohteeksi muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla ja jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet arvopaperipörssin tai markkinapaikan valinnan taikka jos siitä on säädetty laissa tai määrätty sijoitusrahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksessä;
 - tällaisen hakemuksen hyväksyminen vuoden kuluessa liikkeeseenlaskusta on turvattu.
2. a) Yhteissijoitusyritys saa kuitenkin sijoittaa määrän, joka vastaa enintään 10 prosenttia sen varoista, muihin kuin 1 kohdassa mainittuihin arvopapereihin;
- b) Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että yhteissijoitusyritys saa sijoittaa määrän, joka vastaa enintään 10 prosenttia sen varoista, velkasitoumuksiin, joita pidetään tätä direktiiviä sovellettaessa ominaisuuksiltaan arvopapereita vastaavina ja jotka muun muassa ovat siirrettäviä ja vaivatta rahaksi muutettavissa ja joiden arvo voidaan milloin tahansa tai ainakin 34 artiklassa mainituin väliajoin täsmällisesti todeta;
- c) Sijoitusyhtiö saa kuitenkin hankkia irtainta ja kiinteätä omaisuutta, joka on välittömästi tarpeen sen liiketoiminnan harjoittamisessa;
- d) Yhteissijoitusyritys ei kuitenkaan saa hankkia jalometalleja eikä niihin oikeuttavia todistuksia.
3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut sijoitukset eivät missään tapauksessa saa yhteensä olla enemmän kuin määrä, joka vastaa 10 prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.
4. Sijoitusrahastolla ja sijoitusyhtiöllä saa olla toiminnan edellyttämät käteisvarat.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:
- a) viimeistään tämän direktiivin täytäntöönpanopäivänä luettelo niistä velkasitoumuksista, joita ne aikovat 19 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti pitää arvopapereita vastaavina, sekä ilmoitettava näiden sitoumusten ominaisuudet ja päätöksensä perustelut;
- b) yksityiskohtaiset tiedot a alakohdassa tarkoitettuun velkasitoumusten luetteloon harkitsemistaan muutoksista sekä ilmoitettava muut sijoitusvälineet, joiden pitämistä arvopapereita vastaavina ne harkitsevat, ja päätöksensä perustelut.
2. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi edelleen toisille jäsenvaltioille yhdessä niiden huomautusten kanssa, joita se pitää aiheellisina. Tällaisista tiedonannoista voidaan keskustella yhteyskomiteassa noudattaen 53 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä.

21 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat antaa yhteissijoitusyrityksille luvan jäsenvaltioiden asettamia enimmäismääriä ja ehtoja noudattaen käyttää sellaisia arvopaperisijoitustoiminnan menetelmiä ja välineitä, joilla edistetään tehokasta salkunhoitoa.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat myös antaa yhteissijoitusyrityksille luvan käyttää niiden varainhallinnan yhteydessä menetelmiä ja välineitä, joiden tarkoituksena on suojautua valuuttakurssien vaihteluihin sisältyviltä riskeiltä.

22 artikla

1. Yhteissijoitusyritys saa sijoittaa saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin enintään määrän, joka vastaa 5 prosenttia sen varoista.

2. Jäsenvaltiot saavat korottaa 1 kohdassa mainitun rajan enintään 10 prosenttiin. Kuitenkaan ei niiden yhteissijoitusyrityksellä olevien arvopaperien arvo, joiden liikkeeseenlaskijoihin yhteissijoitusyritys on sijoittanut kuhunkin määrän, joka vastaa enemmän kuin 5 prosenttia sen varoista, saa yhteensä olla enemmän kuin määrä, joka vastaa 40 prosenttia sen varojen arvosta.

3. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdassa mainitun rajan enintään 35 prosenttiin, jos jäsenvaltiot, niiden paikalliset julkisyhteisöt, kolmannet valtiot taikka sellaiset kansainväliset julkisyhteisöt, joiden jäsenenä on yksi tai useampi jäsenvaltio, ovat laskeneet arvopaperit liikkeeseen tai antaneet niistä takuun.

▼M1

4. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdassa mainitun rajoituksen enintään 25 prosentiksi, jos kyse on sellaisen luottolaitoksen liikkeeseen laskemista joukkovelkakirjoista, jolla on kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa ja joka on lain mukaan erityisen velkakirjanhaltijoiden suojaamiseksi asetetun julkisen tarkastuksen alainen. Erityisesti on mainittujen joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskusta saatavat määrät lain mukaan sijoitettava sellaisiin varoihin, joilla voidaan joukkovelkakirjojen koko laina-aikana turvata joukkovelkakirjoihin perustuvien vaateiden suoritus ja jotka voidaan etuoikeudella käyttää joukkovelkakirjojen pääoman ja kertyneiden korkojen suoritukseksi, jos joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskija ei kykene täyttämään maksuvelvollisuuttaan.

Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjoihin, jotka on laskenut liikkeeseen sama liikkeeseenlaskija, määrän, joka on enemmän kuin viisi prosenttia sen varoista, tällaisten sijoitusten arvo ei saa yhteensä olla enemmän kuin 80 prosenttia yhteissijoitusyrityksen varojen arvosta.

Jäsenvaltioiden on edellä 20 artiklan 1 kohdassa mainitulla tavalla toimitettava komissiolle luettelo edellä tarkoitetuista joukkovelkakirjaryhmistä sekä liikkeeseenlaskijaryhmistä, jotka niiden lakien mukaisesti ja niiden tarkastusjärjestelmien alaisina, joita tarkoitetaan ensimmäisessä alakohdassa, saavat laskea liikkeeseen joukkovelkakirjoja, jotka täyttävät edellä mainitut vaatimukset. Näihin luetteloihin on liitettävä täsmällinen kuvaus sovellettavien vakuusjärjestelyjen asemasta. Edellä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan vastaavasti.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja arvopapereita ei oteta huomioon sovellettaessa 2 kohdassa vahvistettua 40 prosentin rajoitusta.

Edellä 1, 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä rajoituksia ei saa yhdistää, eivätkä 1, 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut sijoitukset saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin siten missään tapauksessa saa olla yhteensä enemmän kuin määrä, joka vastaa 35 prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.

▼B*23 artikla*

1. Poiketen 22 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa yhteissijoitusyrityksille luvan riskin hajauttamisen periaatetta noudattaen sijoittaa määrän, joka vastaa 100 prosenttia niiden varoista, erilaisiin arvopapereihin, jotka on antanut tai joista on antanut takuun jäsenvaltio, sen paikallinen julkisyhteisö, kolmas valtio taikka sellainen kansainvälinen julkisyhteisö, jonka jäsenenä on yksi tai useampi jäsenvaltio, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 68 artiklan 3 kohdan soveltamista.

▼B

Toimivaltaiset viranomaiset saavat tehdä tällaisen poikkeuksen ainoastaan, jos ne katsovat, että yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat saavat vastaavan suojan kuin sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat, joka noudattaa 22 artiklassa mainittuja rajoja.

Tällaisella yhteissijoitusyrityksellä on oltava ainakin kuuteen eri liikkeenlaskuun kuuluvia olevia arvopapereita eikä samaan liikkeenlaskuun kuuluviin arvopapereihin saa sijoittaa määrää, joka vastaa enemmän kuin 30 prosenttia sen varojen yhteismäärästä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yhteissijoitusyrityksen on rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksessä nimenomaisesti mainittava ne valtiot, paikalliset julkisyhteisöt tai kansainväliset luonteeltaan julkisoikeudelliset yhteisöt, joiden liikkeeseen laskemiin tai takaamiin arvopapereihin yhteissijoitusyritys aikoo sijoittaa määrän, joka vastaa enemmän kuin 35 prosenttia sen varoista; tällaisille rahaston sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen määräyksille on saatava toimivaltaisten viranomaisten hyväksyminen.

3. Edelleen on jokaisen 1 kohdassa tarkoitetun yhteissijoitusyrityksen sisällytettävä tarjousesitteeseensä ja kaikkeen markkinointiaineistoonsa selkeästi erottuva ilmoitus, jossa kiinnitetään huomio mainittuun poikkeukseen ja jossa ilmoitetaan ne valtiot, paikalliset julkisyhteisöt tai kansainväliset luonteeltaan julkisoikeudelliset yhteisöt, joiden arvopapereihin yhteissijoitusyritys aikoo sijoittaa tai on sijoittanut määrän, joka on enemmän kuin 35 prosenttia sen varoista.

24 artikla

1. Yhteissijoitusyritys ei saa hankkia toisten avointen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksia, elleivät nämä ole 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä.

2. Yhteissijoitusyritys ei saa sijoittaa tällaisten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin määrää, joka on enemmän kuin viisi prosenttia sen varoista.

3. Sijoitukset sellaisen sijoitusrahaston osuuksiin, jota hoitaa sama rahastoyhtiö tai sellainen toinen yhtiö, johon rahastoyhtiö on sidoksissa sen johdosta, että sillä ja tällä toisella yhtiöllä on yhteinen liikkeenjohto tai että joku käyttää määräysvaltaa niissä molemmissa taikka että niitä yhdistää merkittävä suora tai välillinen omistussuhde, ovat sallittuja ainoastaan niiden sijoitusrahastojen osalta, jotka sääntöjensä mukaan ovat erikoistuneet tietylle maantieteelliselle alueelle tai tietyille toimialalle tehtäviin sijoituksiin, jos toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tällaisen sijoituksen. Hyväksyminen saadaan antaa ainoastaan, jos sijoitusrahasto on ilmoittanut aikomuksestaan käyttää tätä mahdollisuutta hyväkseen ja jos tästä mahdollisuudesta on erikseen mainittu rahaston säännöissä.

Rahastoyhtiö ei saa veloittaa palkkiota tai korvausta sijoitusrahaston osuuksia koskevista toimista, jos sijoitusrahaston varoja sijoitetaan sellaiseen toiseen sijoitusrahastoon, jota hoitaa sama rahastoyhtiö tai sellainen toinen yhtiö, johon rahastoyhtiö on sidoksissa sen johdosta, että sillä ja tällä toisella yhtiöllä on yhteinen liikkeenjohto tai että joku käyttää määräysvaltaa niissä molemmissa taikka että niitä yhdistää merkittävä suora tai välillinen omistusyhteys.

4. Mitä 3 kohdassa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun sijoitusyhtiö hankkii sellaisen toisen sijoitusyhtiön osuuksia, johon se on sidoksissa 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Mitä 3 kohdassa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun sijoitusyhtiö hankkii sellaisen sijoitusrahaston osuuksia, johon yhtiö on sidoksissa, taikka silloin, kun sijoitusrahasto hankkii sellaisen sijoitusyhtiön osuuksia, johon rahasto on sidoksissa.

25 artikla

1. Sijoitusyhtiö tai rahastoyhtiö, siltä osin kuin sen toiminta liittyy sen hoidossa oleviin tässä direktiivissä tarkoitettuihin sijoitusrahastoihin, ei saa hankkia äänioikeutettuja osakkeita, jotka antaisivat sille

▼B

mahdollisuuden käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa liikkeeseenlaskijan johtamisessa.

Kunnes laajempi yhteensovittaminen toteutetaan, jäsenvaltioiden on otettava huomioon toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön säännökset, joissa täsmennetään ensimmäisen alakohdan periaatteita.

2. Liioin ei sijoitusyhtiö tai sijoitusrahasto saa hankkia enemmän kuin:

- 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan äänioikeudettomista osakkeista;
- 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan joukkovelkakirjoista;
- 10 prosenttia saman 1 artiklan 2 kohdan 1 ja 2 luetelmakohdassa tarkoitetun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuudesta.

Edellä toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa mainittuja rajoituksia ei tarvitse noudattaa hankinnan toteuttamishetkellä, jos tuolloin ei voida laskea joukkovelkakirjojen yhteismäärää taikka liikkeeseen laskettujen arvopapereiden nettomäärää.

3. Jäsenvaltio voi olla soveltamatta 1 ja 2 kohtaa:

- a) jäsenvaltion tai sen paikallisten julkisyhteisöjen liikkeeseen laskemisiin tai takaamiin arvopapereihin;
- b) kolmannen valtion liikkeeseen laskemisiin tai takaamiin arvopapereihin;
- c) sellaisten kansainvälisten julkisyhteisöjen, joiden jäsenenä on yksi tai useampi jäsenvaltio, liikkeeseen laskemisiin arvopapereihin;
- d) yhteissijoitusyrityksellä oleviin sellaisen yhtiön osakkeisiin tai muihin pääomaosuuksiin, joka on kolmannen valtion lainsäädännön alainen ja joka sijoittaa varansa pääasiallisesti arvopapereihin, joiden liikkeeseenlaskijalla on kotipaikka tuossa kolmannessa valtiossa, jos tällainen omistusjärjestely on tuon kolmannen valtion lainsäädännön mukaan ainoa tapa, jota noudattaen yhteissijoitusyritys voi tehdä sijoituksia tuosta valtiosta olevien liikkeeseenlaskijoiden arvopapereihin. Tällainen poikkeus voidaan kuitenkin tehdä ainoastaan, jos tuo kolmannelta valtiosta oleva yhtiö noudattaa sijoituspolitiikassaan 22 ja 24 artiklassa sekä 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittuja rajoja. Jos 22 ja 24 artiklassa mainitut rajat ylitetään, sovelletaan soveltuvien osin 26 artiklaa;
- e) sijoitusyhtiöllä oleviin sellaisten tytäryhtiöiden osakkeisiin, jotka harjoittavat liikkeenjohto-, neuvonta- ja markkinointitoimintaa pelkästään sijoitusyhtiön lukuun.

26 artikla

1. Yhteissijoitusyritysten ei tarvitse noudattaa tässä jaksossa mainittuja rajoituksia, kun ne käyttävät varoihinsa kuuluviin arvopapereihin liittyviä merkintäoikeuksia.

Jäsenvaltiot voivat, huolehtien kuitenkin riskin hajauttamisen periaatteen noudattamisesta, antaa vähän aikaisemmin toimiluvan saaneille yhteissijoitusyrityksille luvan kuuden kuukauden aikana toimiluvan myöntämisestä poiketa 22 ja 23 artiklan säännöksistä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetut rajoitukset on ylitetty yhteissijoitusyrityksestä riippumattomista syistä taikka merkintäoikeuksien käyttämisen takia, yhteissijoitusyrityksen on pidettävä myyntitoimintansa ensisijaisena tavoitteena tilanteen korjaamista osuudenhaltijoiden edut huomioon ottavalla tavalla.

▼B

VI JAKSO

Osuudenhaltijoille annettavia tietoja koskevat velvoitteet

A. Tarjousesitteen ja määräaikaikatsauksien julkistaminen

27 artikla

1. Sijoitusyhtiön sekä, jokaisen hoidossaan olevan sijoitusrahaston osalta, rahastoyhtiön on julkistettava:

- tarjousesite,
- toimintakertomus jokaiselta tilikaudelta, sekä
- puolivuotiskatsaus tilikauden ensimmäisiltä kuudelta kuukaudelta.

2. Toimintakertomukset ja puolivuotiskatsaukset on julkistettava seuraavissa määräajoissa, jotka lasketaan niiden ajanjaksojen päättymisestä, joita ne koskevat:

- toimintakertomus neljässä kuukaudessa,
- puolivuotiskatsaus kahdessa kuukaudessa.

28 artikla

1. Tarjousesitteessä on oltava tiedot, joiden perusteella sijoittajat voivat luotettavasti arvioida heille ehdotettua sijoitusta. Siinä on oltava ainakin tämän direktiivin liitteen A luettelossa mainitut tiedot, jolleivät nämä tiedot sisälly tarjousesitteeseen 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti liitettuihin asiakirjoihin.

2. Toimintakertomukseen on sisällytettävä tase tai varoja ja velkoja koskeva selvitys, tilikauden yksityiskohtainen tuloslaskelma, tilikauden toimintakertomus ja tämän direktiivin liitteen B luettelossa mainitut muut tiedot sekä kaikki muutkin tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta sijoittajat voivat luotettavasti arvioida yhteissijoitusyrityksen toiminnan kehitystä ja sen tulosta.

3. Puolivuotiskatsaukseen on sisällytettävä ainakin tämän direktiivin liitteen B luettelon I-IV luvussa mainitut tiedot; jos yhteissijoitusyritys on maksanut väliosinkoa tai ehdottaa sen maksamista, luvuista on käytävä ilmi puolivuotiskauden tulos verojen jälkeen sekä maksettu tai ehdotettu väliosinko.

29 artikla

1. Sijoitusrahaston säännöt tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestys ovat tarjousesitteen erottamaton osa ja ne on liitettävä siihen.

2. Edellä 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja ei kuitenkaan tarvitse liittää tarjousesitteeseen, jos osuudenhaltijoille ilmoitetaan siitä, että nämä asiakirjat toimitetaan hänelle pyynnöstä, tai sellaisesta jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa osuuksia markkinoidaan, olevasta paikasta, jossa nämä asiakirjat ovat hänen nähtävään.

30 artikla

Tarjousesitteen keskeiset tiedot on pidettävä ajan tasalla.

31 artikla

Yhden tai useamman henkilön, jolla on lain nojalla kelpoisuus suorittaa tilintarkastusta 10 päivänä huhtikuuta 1984 perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla lakisääteisistä tilintarkastuksista vastaavien henkilöiden hyväksymisestä annetun neuvoston direktiivin 84/253/ETY⁽¹⁾ mukaisesti, on tarkastettava vuosikertomukseen sisältyvät tilinpäätöstiedot. Tilintarkastuskertomus mahdollisine muistutuksineen on toistettava täydellisenä toimintakertomuksessa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 126, 12.5.1984, s. 20

▼B

32 artikla

Yhteissijoitusyrityksen on toimitettava tarjousesitteensä ja siihen tehdyt muutokset sekä toimintakertomuksensa ja puolivuotiskatsauksensa toimivaltaisille viranomaisille.

33 artikla

1. Tarjousesite, viimeisin toimintakertomus sekä sen jälkeinen mahdollinen puolivuotiskatsaus on annettava veloituksetta osuuksien merkitsijöille ennen sopimuksen tekemistä.
2. Sen lisäksi on toimintakertomus ja puolivuotiskatsaus oltava yleisön saatavilla paikoissa, joista ilmoitetaan tarjousesitteessä.
3. Toimintakertomus ja puolivuotiskatsaus on toimitettava veloituksetta osuudenhaltijoille heidän pyynnöstään.

B. Muiden tietojen julkistaminen

34 artikla

Yhteissijoitusyrityksen on aina, kun se laskee liikkeeseen, myy, ostaa takaisin tai lunastaa osuuksiaan, ja ainakin kaksi kertaa kuukaudessa, julkistettava niiden liikkeeseenlasku-, myynti-, takaisinosto- tai lunastushinta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin antaa yhteissijoitusyritykselle luvan julkistaa tiedot vain kerran kuukaudessa, jollei tällainen poikkeus vaaranna osuudenhaltijoiden etuja.

35 artikla

Kaikessa yhteissijoitusyrityksen osuuksien hankkimiseen kehottavassa mainonnassa on mainittava se, että tarjousesite on olemassa, sekä paikat, joissa se on yleisön saatavilla.

VII JAKSO

Yhteissijoitusyritysten yleiset velvollisuudet

36 artikla

1. Lainaa eivät saa ottaa:
 - sijoitusyhtiö eikä
 - rahastoyhtiö tai omaisuudenhoitaja sijoitusrahaston lukuun.
 Yhteissijoitusyritys saa kuitenkin hankkia ulkomaista valuuttaa luotonvälityksen ("back-to-back"-laina) avulla.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa yhteissijoitusyritykselle luvan ottaa lainaa:
 - a) määrän, joka vastaa enintään 10 prosenttia
 - sijoitusyhtiön varoista tai
 - sijoitusrahaston rahaston arvosta,
 jos lainaa otetaan väliaikaisesti;
 - b) määrän, joka vastaa enintään 10 prosenttia sijoitusyhtiön varoista, jos laina käytetään sellaisen kiinteän omaisuuden hankkimiseen, jota tarvitaan välittömästi yhtiön liiketoiminnassa; tällöin eivät mainittu laina ja a alakohdassa tarkoitettu laina yhteensä olla enemmän kuin määrä, joka vastaa 15 prosenttia lainanottajan varoista.

37 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen on osuudenhaltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava osuutensa.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään:
 - a) yhteissijoitusyritys voi väliaikaisesti keskeyttää osuuksiensa takaisinoston tai lunastamisen niissä tapauksissa ja niiden menettelyjen mukaisesti, joista säädetään laissa taikka määrätään rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksessä. Keskeytys saa tulla kysymykseen vain sellaisissa poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa

▼B

olosuhteet edellyttävät sitä ja joissa se on osuudenhaltijoiden edut huomioon ottaen perusteltua;

b) jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä osuuskien takaisinostot tai lunastukset keskeytettäviksi, jos osuudenhaltijoiden tai yleisön etu edellyttää sitä.

3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa yhteissijoitusyrityksen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään toimivaltaisille viranomaisille sekä kaikkien niiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joissa se pitää osuuksiaan kaupan.

38 artikla

Yhteissijoitusyrityksen varojen arvostusta sekä sen osuuskien myynti- tai liikkeeseenlasku- ja takaisinosto- tai lunastushintaa koskevista säännöistä on säädettävä laissa taikka määrättävä rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksessä.

39 artikla

Sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön tuotot on jaettava tai sijoitettava uudelleen lain ja rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksen mukaisesti.

40 artikla

Yhteissijoitusyrityksen osuutta ei saa antaa, ellei nettoliikkeeseenlaskuhintaa vastaavaa määrää suoriteta yhteissijoitusyritykselle yleisesti käytössä olevassa määräajassa. Tämä säännös ei estä palkkio-osuuskien jakamista.

41 artikla

1. Rajoittamatta 19 ja 21 artiklan soveltamista,
— sijoitusyhtiö taikka
— rahastoyhtiö tai omaisuudenhoitaja sijoitusrahaston lukuun
eivät saa myöntää lainaa tai taata kolmannen sitoumuksia.
2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä näitä yrityksiä hankkimasta arvopapereita, joita ei ole täysin maksettu.

42 artikla

Arvopaperien myymistä ilman katetta (ylimyynti) eivät saa harjoittaa:
— sijoitusyhtiö eikä
— rahastoyhtiö tai omaisuudenhoitaja sijoitusrahaston lukuun.

43 artikla

Laissa on säädettävä tai rahaston säännöissä on määrättävä niistä palkkioista ja kulukorvauksista, jotka rahastoyhtiö saa veloittaa sijoitusrahastolta, sekä tällaisten palkkioiden laskentaperusteista.

Laissa on säädettävä tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, millaisista kustannuksista yhtiö vastaa.

VIII JAKSO

**Erityiset säännökset yhteissijoitusyrityksistä, jotka pitävät osuuk-
siaan kaupan muissa jäsenvaltioissa kuin sijaintivaltiossaan**

44 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen, joka pitää osuuksiaan kaupan toisessa jäsenvaltiossa, on noudatettava tuon valtion voimassaolevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, siltä osin kuin ne eivät koske tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksiä.

▼B

2. Yhteissijoitusyritys saa mainostaa osuuksiaan siinä jäsenvaltiossa, jossa niitä pidetään kaupan. Sen on noudatettava tuon valtion voimassa olevia mainostamista koskevia säännöksiä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä on sovellettava ketään syrjimättä.

45 artikla

Edellä 44 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa yhteissijoitusyrityksen on muun muassa sen jäsenvaltion lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, jossa osuuksia pidetään kaupan, toteutettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen järjestelyistä, joiden avulla tuossa valtiossa suoritetaan maksut osuudenhaltijoille, ostetaan takaisin tai lunastetaan osuuksia sekä annetaan saataville tiedot, jotka yhteissijoitusyritys on velvollinen antamaan.

46 artikla

Jos yhteissijoitusyritys aikoo pitää osuuksiaan kaupan toisessa jäsenvaltiossa kuin sijaintivaltiossaan, sen on ensin ilmoitettava tästä toimivaltaisille viranomaisille ja tuon toisen jäsenvaltion viranomaisille. Sen on samalla toimitettava viimeksi mainituille viranomaisille:

- toimivaltaisten viranomaisten antama todistus siitä, että se täyttää tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset,
- rahaston sääntönsä tai yhtiöjärjestyksensä,
- tarjousesitteensä,
- tarvittaessa viimeisin toimintakertomuksensa sekä sen jälkeinen mahdollinen puolivuotiskatsauksensa sekä
- yksityiskohtaiset tiedot niistä järjestelyistä, joihin on ryhdytty osuuksien pitämiseksi kaupan tuossa toisessa jäsenvaltiossa.

Yhteissijoitusyritys voi alkaa pitää osuuksiaan kaupan tuossa toisessa jäsenvaltiossa kahden kuukauden kuluttua tällaisesta ilmoituksesta, jolleivät tuon jäsenvaltion viranomaiset ennen mainitun kahden kuukauden määräajan päättymistä tee perusteltua päätöstä, jonka mukaan osuuksien kaupan pitämistä koskevat järjestelyt eivät täytä 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa tarkoitettujen säännösten vaatimuksia.

47 artikla

Jos yhteissijoitusyritys pitää osuuksiaan kaupan toisessa jäsenvaltiossa kuin sijaintivaltiossaan, sen on tuossa toisessa jäsenvaltiossa ainakin yhdellä sen virallisista kielistä ja noudattaen tuossa jäsenvaltiossa säädetyt menettelyt levitettävä ne asiakirjat ja annettava ne tiedot, jotka sen on julkistettava siinä jäsenvaltiossa, jossa se sijaitsee.

48 artikla

Yhteissijoitusyritys voi yhteisössä käyttää liiketoimintansa yhteydessä samaa toiminnan laatua kuvaavaa nimitystä (esimerkiksi sijoitusyhtiö tai sijoitusrahasto) jota se käyttää siinä jäsenvaltiossa, jossa se sijaitsee. Jos tästä voi aiheutua sekaannuksen vaara, vastaanottava jäsenvaltio saa selvyden vuoksi vaatia, että nimitykseen liitetään selittävä lisäys.

IX JAKSO

Säännökset toimiluvan myöntämisestä ja valvonnasta vastuussa olevista viranomaisista*49 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tässä direktiivissä säädettyjen velvollisuuksien täyttamisestä. Ne ilmoittavat tästä sekä mahdollisesta tehtävienjaosta komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten täytyy olla julkisia viranomaisia tai sellaisten nimeämiä toimielimiä.

▼B

3. Sen valtion viranomaisilla, jossa yhteissijoitusyritys sijaitsee, on toimivalta valvoa tätä yhteissijoitusyritystä. Kuitenkin on sen valtion viranomaisilla, jossa yhteissijoitusyritys pitää osuuksiaan kaupan 44 artiklassa tarkoitetulla tavalla, toimivalta valvoa VIII jakson noudattamista.
4. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava niiden tehtävien hoitamiseksi tarvittavat toimivaltuudet.

50 artikla

1. Edellä 49 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden viranomaisten on huolehdittava tehtäviensä suorittamiseksi tarpeellisesta keskinäisestä yhteistoiminnasta ja luovutettava toisilleen, pelkästään tätä tarkoitusta varten, kaikki tarpeelliset tiedot.

▼M2

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, sekä toimivaltaisten viranomaisten valtuutuksella toimivat tilintarkastajat ja asiantuntijat ovat salassapitovelvollisia. Tällä tarkoitetaan, että näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteenä, että yhteissijoitusyrityksiä ja rahastoyhtiöitä ja omaisuudenhoitajia, jäljempänä ”niiden liiketoimintaan myötävaikuttavat yritykset”, ei voida tunnistaa, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.

Kuitenkin kun yhteissijoitusyritys tai sen liiketoimintaan myötävaikuttava yritys on asetettu konkurssiin tai määrätty selvitystilaan, voidaan yksityis- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske yrityksen pelastamisyritykseen osallistuneita kolmansia osapuolia.

3. Mitä 2 kohdassa säädetään, ei estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tietoja tämän direktiivin tai muiden yhteissijoitusyrityksiin tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttaviin yrityksiin sovellettavien direktiivien mukaisesti. Näitä tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

4. Jäsenvaltiot voivat tehdä tietojen vaihtamista koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa vain, jos annettavia tietoja koskee vähintään tässä artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta vastaava suoja.

5. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 2 tai 3 kohdan nojalla, saavat käyttää niitä ainoastaan tehtäviensä hoitamisen yhteydessä:

- tarkastaakseen onko yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen toiminnan aloittamista koskevat edellytykset täytetty, ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa sekä hallinto- ja kirjanpitoimenetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien valvontaa,
- määrätäkseen seuraamuksia,
- toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä koskevassa hallinnollisessa muutoksenhaussa, tai
- tuomioistuinmenettelyssä, joka on pantu vireille 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6. Mitä 2 ja 5 kohdassa säädetään, ei estä tietojen vaihtamista:

- a) jäsenvaltiossa, jossa on useampia toimivaltaisia viranomaisia, tai
- b) jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioista toiseen toimivaltaisten viranomaisten ja
 - luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten, vakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavien viranomaisten ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavien viranomaisten kesken,
 - yhteissijoitusyrityksiä ja niiden liiketoimintaa edistäviä yrityksiä koskeviin purkamis- ja konkurssimenettelyihin sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisten toimielinten kesken,

▼ M2

— vakuutusyriyten, luottolaitosten, sijoituspalveluyriyten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisestä tilintarkastuksesta vastaavien henkilöiden kesken, tai

valvontatehtävien suorittamiseksi eikä näiden tehtävien suorittamisessa välttämättömien tietojen luovuttamista toimielimille, jotka hoitavat vastaavia menettelyjä, Näitä tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

7. Sen estämättä, mitä 2-5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihtamisen toimivaltaisten viranomaisten ja:

— sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yriyten (yhteis-sijoitusyriy) tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yriyten purkamis- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta; tai

— sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyriyten, luottolaitosten, sijoituspalveluyriyten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

— tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen valvontatehtävien hoitamiseen;

— näin saatuja tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;

— jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

8. Sen estämättä, mitä 2-5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai toimielinten kesken, jotka lainsäädännön mukaan ovat vastuussa yhtiöoikeuteen kohdistuvien rikkomisten havaitsemisesta ja tutkimisesta.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytyvät:

— tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen;

— näin saatuja tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;

— jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten turvautuvat jäsenvaltiossa havainto- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, oikeus tietojen vaihtoon, josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa säädettyin edellytyksin.

Toisen alakohdan viimeisen luetelmakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

▼ M2

Komissio laatii 31. joulukuuta 2000 mennessä kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

9. Tämä artikla ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja, eikä se estä näitä viranomaisia tai toimielimiä ilmoittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 5 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.

10. Tämä artikla ei estä toimivaltaisia viranomaisia ilmoittamasta 2-5 kohdassa tarkoitettuja tietoja kansallisella lailla tunnustetulle selvittely-yhteisölle tai muulle samankaltaiselle toimielimelle, jonka tarkoituksena on tarjota selvitys- ja maksupalveluja jäsenvaltiossa toimiville markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä toimielimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinoiden osapuolten tekemiin rikkomuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin nähden. Näin saatuja tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 3 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa ilmaista tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

11. Sen estämättä, mitä 2 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat lisäksi lainsäädännössä säädetyn edellytyksin sallia tiettyjen tietojen toimittamisen muille keskushallintonsa yksiköille, jotka vastaavat yhteissijoitusyritysten ja niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten, luotto- ja rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

Näitä tietoja voidaan kuitenkin toimittaa vain, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 3 ja 6 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa toimittaa tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muutoin kuin tiedot antaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella.

50 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että:

a) jokainen henkilö, joka on direktiivin 84/253/ETY⁽¹⁾ mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä (yhteissijoitusyriyty) tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavassa yrityksessä direktiivin 78/660/ETY⁽²⁾ 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai direktiivin 85/611/ETY 31 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tuota yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat:

- olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyriyty) tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten toiminnan harjoittamista, tai
- vaikuttaa arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (yhteissijoitusyriyty) tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen jatkuvaan toimintaan tai

⁽¹⁾ EYVL N:o L 126, 12.5.1984, s. 20.

⁽²⁾ AEYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL N:o L 317, 16.11.1990, s. 60).

▼ M2

- johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varausten esittämiseen;
- b) tällainen henkilö on samoin velvollinen ilmoittamaan seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan a alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräämisvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitus-toimintaa harjoittavaan yritykseen (yhteissijoitusyryty) tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavaan yritykseen, jossa hän suorittaa edellä mainittua tehtävää.
2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 84/253/ETY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitettua tietoa tai päätöksen toimivaltaiselle viranomaiselle, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

▼ B*51 artikla*

1. Edellä 49 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten on perusteltava päätöksensä, joiden mukaan toimilupaa ei anneta, ja kaikki epäävät päätöksensä, jotka tehdään pantaessa täytäntöön tämän direktiivin soveltamista koskevia yleisiä toimenpiteitä, sekä annettava perustelut tiedoksi hakijalle.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yhteissijoitusyritystä koskevat päätökset, jotka tehdään tämän direktiivin mukaisesti annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten perusteella, voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi; samoin on voitava saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi, mikäli kuudessa kuukaudessa hakemuksen jättämisestä ei ole tehty päätöstä hakemuksesta, jolla yhteissijoitusyryty hakee toimilupaa, jos hakemus sisältää kaikki voimassaolevissa säännöksissä vaaditut tiedot.

52 artikla

1. Ainoastaan sen jäsenvaltion viranomaiset, jossa yhteissijoitusyryty sijaitsee, saavat ryhtyä toimenpiteisiin sitä vastaan sillä perusteella, että se rikkoo lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestyksen määräyksiä.
2. Kuitenkin saavat sen jäsenvaltion viranomaiset, jossa yhteissijoitusyrytyksen osuuksia on kaupan, ryhtyä toimenpiteisiin, jos yryty rikkoo VIII jaksossa tarkoitettuja säännöksiä.
3. Sen jäsenvaltion viranomaisten, jossa yhteissijoitusyryty sijaitsee, on ilmoitettava toimiluvan peruuttamisesta tai muista vakavista toimenpiteistä, johon on ryhdytty yhteissijoitusyrytyksen suhteen, taikka takaisinostojen tai lunastusten keskeyttämismääräyksistä, viipymättä kaikkien niiden toisten jäsenvaltioiden viranomaisille, joissa yhteissijoitusyrytyksen osuuksia on kaupan.

X JAKSO

Yhteyskomitea*53 artikla*

1. Komission yhteyteen perustetaan yhteyskomitea, jäljempänä ”komitea”. Sen tehtävänä on:
- a) rajoittamatta perustamissopimuksen 169 ja 170 artiklan soveltamista, helpottaa tämän direktiivin yhdenmukaista täytäntöönpanoa käymällä säännöllisiä keskusteluja niistä tämän direktiivin soveltamiseen liittyvistä käytännön ongelmista, joiden osalta sitä pidetään hyödyllisenä;
- b) helpottaa yhteisymmärryksen pääsemistä jäsenvaltioiden kesken niistä ankarimmista vaatimuksista tai lisävaatimuksista, joita jäsenvaltiot voivat 1 artiklan 7 kohdan mukaisesti asettaa, tai säännöksistä, joita ne voivat 44 ja 45 artiklan mukaisesti antaa;

▼B

- c) neuvoa tarvittaessa komissiota tähän direktiiviin tehtävistä lisäyksistä ja muutoksista.
2. Komitean tehtävänä ei ole arvioida 49 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten yksittäisissä tapauksissa tekemiä ratkaisuja.
3. Komiteassa ovat jäsenvaltioiden nimeämät henkilöt ja komission edustajat. Puheenjohtajana on komission edustaja. Komissio huolehtii sihteeristötehtävistä.
4. Puheenjohtaja kutsuu komitean kokoukset koolle omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion valtuuskunnan pyynnöstä. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

XI JAKSO

Siirtymäsäännökset, poikkeukset ja loppusäännökset*54 artikla*

Tanskassa liikkeeseen laskettuja ”pantebreve”-nimisiä sitoumuksia pidetään, kuitenkin vain tanskalaisten yhteissijoitusyritysten osalta, 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja arvopapereita vastaavina.

55 artikla

Poiketen 7 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan säännöksistä toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa niille yhteissijoitusyrityksille, joilla tämän direktiivin antamispäivänä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti on kaksi tai useampi omaisuudenhoidtaja, luvan edelleen pitää näin monta omaisuudenhoidtajaa, jos nämä viranomaiset saavat takeet siitä, että 7 artiklan 3 kohdassa ja 14 artiklan 3 kohdassa mainituista tehtävistä huolehditaan myös käytännössä.

56 artikla

1. Poiketen 6 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa rahastoyhtiöille luvan laskea liikkeeseen haltijalle asetettuja todistuksia, jotka oikeuttavat muiden yhtiöiden arvopapereihin, jotka on asetettu nimetyille henkilölle.
2. Jäsenvaltiot voivat antaa rahastoyhtiöille, jotka tämän direktiivin antamispäivänä harjoittavat muuta kuin 6 artiklassa tarkoitettua liiketoimintaa, luvan jatkaa tätä muuta toimintaa viiden vuoden ajan mainitusta päivästä luettuna.

57 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1989. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
2. Jäsenvaltiot voivat myöntää niille yhteissijoitusyrityksille, jotka ovat olemassa tämän direktiivin täytäntöönpanopäivänä, mainitusta päivästä luettavan korkeintaan 12 kuukauden pituisen siirtymäkauden uuteen kansalliseen lainsäädäntöön mukautumista varten.
3. Helleenien tasavalta ja Portugalin tasavalta saavat lykätä tämän direktiivin täytäntöönpanoa viimeistään 1 päivään huhtikuuta 1992.

Vuotta ennen mainittua päivää komissio antaa neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä sekä mahdollisista vaikeuksista, joita Helleenien tasavallalla ja Portugalin tasavallalla on ollut tämän direktiivin täytäntöönpanossa ensimmäisessä alakohdassa mainittuun päivään mennessä.

Komissio ehdottaa tarvittaessa neuvostolle lykkäyksen pidentämistä korkeintaan neljällä vuodella.

▼B

58 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

59 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

LIITE

A LUETTELO

1. Tiedot sijoitusrahastosta	1. Tiedot rahastoyhtiöstä	1. Tiedot sijoitusyhtiöstä
1.1. Nimi	1.1. Toiminimi, oikeudellinen muoto, kotipaikka sekä hallinnollinen päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin kotipaikka.	1.1. Toiminimi, oikeudellinen muoto, kotipaikka sekä hallinnollinen päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin kotipaikka.
1.2. Sijoitusrahaston perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.	1.2. Yhtiön perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.	1.2. Yhtiön perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.
	1.3. Jos yhtiön hoidossa on muita sijoitusrahastoja, tiedot näistä rahastoista.	
1.4. Paikka, jossa rahaston säännöt, jos ne eivät ole liitteenä, sekä määräaikaikatsaukset ovat saatavilla.		1.4. Paikka, jossa yhtiöjärjestys, jos se ei ole liitteenä, sekä määräaikaikatsaukset ovat saatavilla.
1.5. Osuudenhaltijoille tarpeellinen lyhyt kuvaus rahaston verotuksesta. Kuvaus mahdollisesta osuudenhaltijoiden rahastolta saamiin tuotto-osuuksiin ja pääomavoittoihin sovellettavasta lähdeverosta.		1.5. Osuudenhaltijoille tarpeellinen lyhyt kuvaus yhtiön verotuksesta. Kuvaus mahdollisesta osuudenhaltijoiden yhtiöltä saamiin tuotto-osuuksiin ja pääomavoittoihin sovellettavasta lähdeverosta.
1.6. Tilinpäätös- ja tuotonjakopäivät.		1.6. Tilinpäätös- ja tuotonjakopäivät.
1.7. Niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa 31 artiklassa tarkoitettujen tilinpäätöstietojen tarkastamisesta.		1.7. Niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa 31 artiklassa tarkoitettujen tilinpäätöstietojen tarkastamisesta.
	1.8. Yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelimien jäsenien nimet ja asemat yhtiössä. Yksityiskohtaiset tiedot heidän päätehtävistään tämän yhtiön ulkopuolella, jos näillä tehtävillä on merkitystä yhtiön kannalta.	1.8. Yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelimien jäsenien nimet ja asemat yhtiössä. Yksityiskohtaiset tiedot heidän päätehtävistään tämän yhtiön ulkopuolella, jos näillä tehtävillä on merkitystä yhtiön kannalta.
	1.9. Merkitty pääoma ja selvitys täysin maksetusta pääomasta.	1.9. Yhtiön pääoma.
1.10. Yksityiskohtaiset tiedot osuuksien lajeista ja tärkeimmistä ominaisuuksista, erityisesti: — osuuden tarkoittaman oikeuden luonne (esine-, velvoite- vai muu oikeus); — varsinainen arvopaperi vai todistus, joka on pelkästään todisteena osuudenhaltijan oikeudesta; kirjataanko		1.10. Yksityiskohtaiset tiedot osuuksien lajeista ja tärkeimmistä ominaisuuksista, erityisesti: — varsinainen arvopaperi vai todistus, joka on pelkästään todisteena osuudenhaltijan oikeudesta; kirjataanko oikeus rekisteriin vai tilille; — osuuksien luonne: nimetylle henkilölle

▼B

1. Tiedot sijoitusrahastosta	1. Tiedot rahastoyhtiöstä	1. Tiedot sijoitusyhtiöstä
<p>oikeus rekisteriin vai tilille;</p> <ul style="list-style-type: none"> — osuuksien luonne: nimetylle henkilölle vai haltijalle asetettu. Jos osuuksista annettavien todistusten kirjakoko voi olla erisuuruinen, tiedot siitä; — jos osuudenhaltijoilla on äänioikeus, tiedot siitä; — millä edellytyksillä voidaan tehdä päätös rahaston purkamisesta, purkamismenettely, erityisesti osuudenhaltijoiden oikeudet rahaston purkautuessa; 		<p>vai haltijalle asetettu. Jos osuuksista annettavien todistusten kirjakoko voi olla erisuuruinen, tiedot siitä;</p> <ul style="list-style-type: none"> — jos osuudenhaltijoilla on äänioikeus, tiedot siitä; — millä edellytyksillä voidaan tehdä päätös sijoitusyhtiön purkamisesta, purkamismenettely, erityisesti osuudenhaltijoiden oikeudet yhtiön purkautuessa;
1.11. Tarvittaessa tiedot arvopaperipörkseistä tai muista markkinapaikoista, joissa osuudet ovat listalla tai joissa ne ovat kaupan käynnin kohteena.		1.11. Tarvittaessa tiedot arvopaperipörkseistä tai muista markkinapaikoista, joissa osuudet ovat listalla tai joissa ne ovat kaupan käynnin kohteena.
1.12. Osuuksien myymisen ja liikkeeseenlaskun edellytykset ja menettely.		1.12. Osuuksien myymisen ja liikkeeseenlaskun edellytykset ja menettely.
1.13. Osuuksien takaisinoston ja lunastuksen edellytykset ja menettely sekä tilanteet, joissa takaisinosto ja lunastus voidaan keskeyttää.		1.13. Osuuksien takaisinoston ja lunastuksen edellytykset ja menettely sekä tilanteet, joissa takaisinosto ja lunastus voidaan keskeyttää.
1.14. Kuvaus tuoton määräämistä ja käyttämistä koskevista säännöistä.		1.14. Kuvaus tuoton määräämistä ja käyttämistä koskevista säännöistä.
1.15. Kuvaus sijoitusrahaston sijoitustoiminnan tavoitteista, myös sen taloudellisista tavoitteista (esimerkiksi pääoman lisääminen tai tuoton saaminen), sijoituspolitiikasta (esimerkiksi erikoistuminen tietyille maantieteelliselle alueelle tai toimialalle tehtäviin sijoituksiin), mahdollisista sijoituspolitiikkaa koskevista rajoituksista, sijoitusrahaston hoidossa käytettävät välineet ja menetelmät ja lainanottovaltuudet.		1.15. Kuvaus sijoitusyhtiön sijoitustoiminnan tavoitteista, myös sen taloudellisista tavoitteista (esimerkiksi pääoman lisääminen tai tuoton saaminen), sijoituspolitiikasta (esimerkiksi erikoistuminen tietyille maantieteelliselle alueelle tai toimialalle tehtäviin sijoituksiin), mahdollisista sijoituspolitiikkaa koskevista rajoituksista, sijoitusyhtiön hoidossa käytettävät välineet ja menetelmät ja lainanottovaltuudet.
1.16. Varojen arvostamista koskevat säännöt.		1.16. Varojen arvostamista koskevat säännöt.
1.17. Osuuksien myynti- tai liikkeeseenlaskuhinta ja takaisinosto- tai lunastushinta, erityisesti: <ul style="list-style-type: none"> — näiden hintojen laskeamisen menetelmä ja aikaväli; — tiedot osuuden myynnin tai liikkeen- 		1.17. Osuuksien myynti- tai liikkeeseenlaskuhinta ja takaisinosto- tai lunastushinta, erityisesti: <ul style="list-style-type: none"> — näiden hintojen laskeamisen menetelmä ja aikaväli; — tiedot osuuden myynnin tai liikkeen-

▼B

1. Tiedot sijoitusrahastosta	1. Tiedot rahastoyhtiöstä	1. Tiedot sijoitusyhtiöstä
seenlaskun ja takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä veloitetusta korvauksista; — näiden hintojen julkistamisen keinot, paikat ja aikaväli.		seenlaskun ja takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä veloitetusta korvauksista; — näiden hintojen julkistamisen keinot, paikat ja aikaväli. (1)
1.18. Tiedot niiden palkkioiden ja kulukorvausten, joita sijoitusrahasto suorittaa rahastoyhtiölle, omaisuudenhoitajalle ja kolmansille osapuolille, suoritustavasta, määrästä ja laskemisesta.		1.18. Tiedot niiden palkkioiden ja kulukorvausten, joita yhtiö suorittaa johtajilleen ja hallinto- ja valvontaelimiensä jäsenille, omaisuudenhoitajalle ja kolmansille osapuolille, suoritustavasta, määrästä ja laskemisesta.

(1) Sijoitusyhtiöiden, joita tarkoitetaan 14 artiklan 5 kohdassa, on myös ilmoitettava:

- niiden osuuden nettoarvon laskemisen menetelmä ja aikaväli;
- tämän arvon julkistamisen tapa, paikka ja aikaväli;
- maassa, jossa osuuksia markkinoidaan, sijaitseva arvopaperipörssi, jonka hintoja käytetään tuossa maassa pörssin ulkopuolella tehtävissä kaupoissa.

2. Tiedot omaisuudenhoitajasta:

- 2.1. Toiminimi, oikeudellinen muoto, kotipaikka sekä hallinnollinen päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin kotipaikka;
- 2.2. Pääasiallinen toimiala.

3. Tiedot sellaisista sijoitusneuvontaa antavista yrityksistä tai sijoitusneuvojista, jotka antavat sijoitusneuvontaa sopimuksen perusteella ja jotka saavat korvauksen yhteissijoitusyrityksen varoista:

- 3.1. Yrityksen toiminimi tai sijoitusneuvojan nimi;
- 3.2. Keskeiset rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön kanssa tehdyn sopimuksen määräykset, joilla voi olla merkitystä osuudenhaltijoille, ei kuitenkaan palkkiota koskevia määräyksiä;
- 3.3. Muu merkittävä toiminta.

4. Tiedot toimenpiteistä, jotka koskevat osuudenhaltijoille suoritettavia maksuja, osuuksien takaisinostoa tai lunastusta sekä yhteissijoitusyrityksestä annettavien tietojen saatavilla pitämistä. Tällaiset tiedot on aina annettava sen jäsenvaltion osalta, jossa yhteissijoitusyritys sijaitsee. Jos osuuksia pidetään kaupan toisessa jäsenvaltiossa, on tiedot lisäksi annettava tuon jäsenvaltion osalta siellä julkistettavassa tarjousesitteessä.

▼B

B LUETTELO

Määräaikaiskatsauksiin sisällytettävät tiedot

- I *Ilmoitus varoista ja vastuista:*
- arvopaperit;
 - velkasitoumukset, joita tarkoitetaan 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa;
 - pankkisaamiset;
 - muut varat;
 - varat yhteensä;
 - vastuut;
 - varojen nettoarvo.
- II *Liikkeessä olevien osuukien lukumäärä*
- III *Osuuden nettoarvo*
- IV *Sijoitussalkku, eriteltynä seuraavasti:*
- a) arvopaperit, jotka ovat arvopaperipörssin virallisella listalla;
 - b) arvopaperit, joilla käydään kauppaa muilla säännellyillä markkinapaikoilla;
 - c) sellaiset vähän aikaisemmin liikkeeseen lasketut arvopaperit, joita tarkoitetaan 19 artiklan 1 kohdan d alakohdassa;
 - d) muut arvopaperit, joita tarkoitetaan 19 artiklan 2 kohdan a alakohdassa;
 - e) velkasitoumukset, joita pidetään 19 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti arvopapereita vastaavina;
- ja arvioituna tarkoituksenmukaisimpien perusteiden mukaisesti yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikka huomioon ottaen (esimerkiksi taloudellisten, maantieteellisten tai valuuttaryhmien mukaisesti) prosentuaalisena osuutena nettovaroista; jokaisesta edellä luetellusta ryhmästä tulee ilmoittaa, kuinka suurta osuutta yhteissijoitusyrityksen kokonaisvaroista se vastaa.
- Salkun koostumuksessa tapahtuneet muutokset katsauskauden aikana.
- V *Yhteissijoitusyrityksen varojen kehitys katsauskauden aikana mukaan luetuna seuraavat erät:*
- sijoitusten tuotot;
 - muut tuotot;
 - hoitokulut;
 - omaisuudenhoitajasta aiheutuneet kulut;
 - muut kulut sekä verot;
 - puhdas tuotto;
 - jaetut ja uudelleen sijoitetut tuotot;
 - pääomatilin muutokset;
 - sijoitusten arvonnousu ja lasku;
 - muut yhteissijoitusyrityksen varoihin ja vastuisiin vaikuttavat muutokset.
- VI *Vertaileva taulukko kolmelta viimeiseltä tilikaudelta, jossa mainitaan seuraavat erät kunkin tilikauden päättyessä:*
- varojen nettoarvo yhteensä;
 - osuuden nettoarvo.
- VII *Yksityiskohtaiset tiedot niistä yhteissijoitusyrityksen katsauskauden aikana suorittamista toimista, joita tarkoitetaan 21 artiklassa, johtuvien sitoumusten jäljellä olevista määristä toimien laadun mukaan eriteltynä.*